

indgive skriftlig Begæring herom til den Ret, for hvilken Sagen svæver, hvis den allerede er tingfæstet, og ellers til Underretten paa det Sted, hvor Vidnet bor, jfr. § 339, sidste Stykke. Begæringen skal indeholde Angivelse af den Sag, i Anledning af hvilken, og af den Person, mod hvem Vidneførslen skal foregaa, Opgivelse af det, hvorfor Bevis søges tilvejebragt, og af Vidnernes Navne m. v., samt Angivelse af de Omstændigheder, som skulle berettigge til Vidneførslen. Retten kan paalægge Parten yderligere at oplyse Rigtigheden af sine Anbringender. Den træffer derefter i eller udenfor et Retsmøde Bestemmelse, om Vidneførslen kan tilstedes. Nægtes dette, kan Parten inden en Uge iværksætte Kære herover til højere Ret.

Den i foregaaende Stykke indeholdte Regel finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Syn og Skøn. Er Sagen endnu ikke tingfæstet, har Parten at indgive Begæring til Underretten paa det Sted, hvor Genstanden for Syns- og Skønsforretningen befinder sig.

§ 339.

Naar Vidner, Syns- eller Skøns mænd eller Parter ikke kunne eller skulle møde under Domsforhandlingen, blive de at afhøre ved Underretten paa det Sted, hvor de bo eller opholde sig; dog kan Retten lade Vidnet afhøre der ved et eller to af sine Medlemmer, saafremt ikke begge Parter modsætte sig dette.

Er Vidneforklaringen bestemt til Brug under en Søsag, tiltrædes Underretten uden for København af to søkyndige Mænd overensstemmende med § 18.

§ 340.

Naar Vidner o. desl. skulle føres for den dømmende Ret eller for et eller to Medlemmer af samme (§§ 163 og 339), skal der mindst 3 Dage forud gives Modparten Meddelelse om deres Navn, Stilling og Bopæl samt om, hvad der ved dem agtes bevist, for saa vidt han ikke allerede under Sagen har erholdt fornøden Kundskab derom.

Til Vidneførsel o. desl., som ikke sker for den dømmende Ret eller et eller to Medlemmer af samme, skal Modparten indkaldes med samme Varsel, som om han var Vidne. Samtidig eller dog mindst 3 Dage før Vidneførslen skal der derhos gives Modparten saadan Meddelelse, som i 1ste Stykke nævnt. I paatrængende Tilfælde kan Indstævning af Modparten undlades. Naar saadan Indstævning ikke har fundet Sted, kan Dommeren beskikke en i Retskredsen bosat Sagfører til at varetage Modpartens Tarv mod et passende Salær, der udredes af den Part, der har begært Indkaldelsen, under Forbehold af Godtgørelse ved Dommen i Hovedsagen. Under denne afgøres det derhos, om der har været Føje til at undlade at indstævne Modparten og i benægtende Fald, om Tingsvidnet kan benyttes som Bevis i Sagen.

§ 341.

Den, der under Domsforhandlingen vil paaberaabe sig Dokumenter, der ikke allerede ere Modparten bekendte, skal mindst en Uge forud afgive dem til denne i Original eller fuldstændig eller delvis Genpart (§ 334) og, hvis ikke Originalen udlaaes, henlægge denne til Eftersyn paa Rettens Kontor.

§ 342.

Naar en Part, efter at Domsforhandlingen er berammet, begærer denne udsat, fordi Tiden til Bevisets Tilvejebringelse viser sig utilstrækkelig, eller fordi ny Beviser, Paastande eller Anbringender ere fremkomne, eller af andre særlige Grunde, kan Retten tilstaa saadan Udsættelse, efter at saa vidt muligt Modparten er hørt.